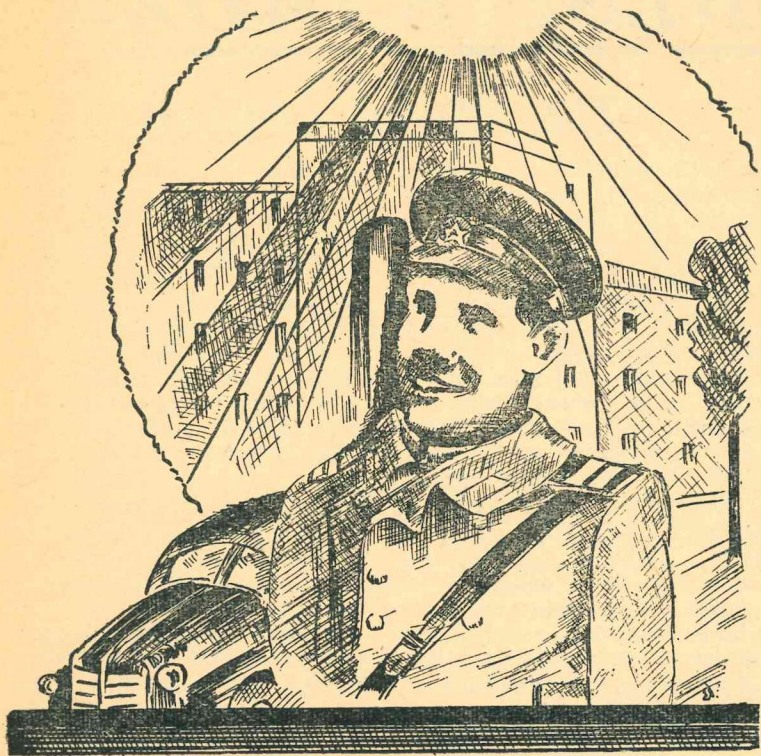

Ievērojamu un godpilnu vietu sociālistiskās valsts organizācijas un attīstības vēsturē ieņem padomju milicija. Dzimuši Oktobra revolūcijas ugunīs, tā visos strādnieku un zemnieku valsts izaugsmes posmos stāvējusi un stāv padomju tautas interešu sardzē. Savā praktiskajā darbībā tā ir Komunistiskās partijas un Padomju valdības direktīvu uzticama īstenotāja sabiedriskās kārtības un drošības aizsardzībā.

Jau no pašiem savas darbības sākumiem padomju milicija kopā ar Sarkano gvardi nesaudzīgi cīnījās pret visiem un visādiem kontrrevolucionāriem, kas mēģināja nožņaut jauno Padomju republiku. Vienlaikus milicija vērsās pret revolucionārās kārtības traucētājiem — bandītiem, zagļiem, blēžiem un cita veida likuma pārkāpējiem. Neskatoties uz grūtībām, jaunie, vēl nenobriedušie milicijas un kriminālizmeklēšanas orgāni prata dot izšķirošu triecienu padomju likumības neievērotājiem. Padomju milicijas operatīvās rīcības rezultātā pārkāpumu skaits krasī samazinājās.

Līdz ar panākumiem padomju celtniecībā nostiprinājās arī valsts ārvardes aparāts, noskaidrojās padomju milicijas orgānu struktūra un uzdevumi.

Padomju milicijas galvenā darbība ārzemju intervences un pilsoņu kara laikā bija pakļauta ārējās un iekšējās kontrrevolūcijas atvairīšanai, Padomju Armijas aizmugures nostiprināšanai. Šajā periodā milicija apvienoja sevi kā militārās, tā administratīvās funkcijas.

Milicijas orgānu virišķīgā, neatlaidīgā cīņā par revolucionārās kārtības nostiprināšanu, sabiedriskās un personiskās drošības aizsardzību veicināja nepieciešamo apstākļu radīšanu tautas saimniecības atjaunošanai valstī.

Sociālisma celtniecības gados milicijas uzdevums — nodrošināt sociālistiskā ipašuma drošību pret zagļiem, tautas mantas izšķērdētājiem, personas tiesību, padomju pilsoņa ipašuma, kolhozu kooperatīvās mantas drošības nosargāšana.

Komunistiskās sabiedrības izvērstas celtniecības periodā mūsu valstī likvidēti pārkāpumu cēloņi, līdz ar to stipri samazinājies kriminālkodeksa pārkāpumu skaits.

Padomju milicija kopā ar visu sabiedrību modri sargā sociālistisko likumību, stāv padomju pilsoņu tiesību sardzē.

Jēkabpils rajona izpildu komitejas milicijas nodaļa pēdējā laikā uzlabojusi savu darbu. Par to stāsta pārkāpumu skaita samazināšanās, prāvu mahinatoru un spekulantu grupu atmaskošana.

Nodaļas partijas pirmorganizācija izaudzinājusi lielus laudis, līdz galam uzticīgi savai lietai, tautas interesēm. Iecirkņa pilnvarotais vecākais leitnants b. Lebedevs panācis pilnīgu visu krimināl-pārkāpumu atklāšanu savā iecirknī un ieteikts apbalvošanai ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija

Goda rakstu. Par labu darbu Sabiedriskās kārtības un drošības ministrs izteicis pateicību iecirkņa pilnvarotajam vecākajam leitnantam b. Sehovcovam. Par gūtajiem panākumiem darbā ar rajona padomes izpildu komitejas Goda rakstiem apbalvoti milicijas staršina b. Prohorovs, milicijas vecākais seržants b. Konovalenkovs un citi.

Milicijai izvirzīti lieli uzdevumi. Tie izriet no partijas XXII kongresa vēsturiskajiem lēmumiem, PSKP jaunās Programmas. Galvenā uzmanība jāpievērš pārkāpumu nepieļaušanai un novēršanai.

Mūsu partijas lielākais sasniegums ir jauna cilvēka izaudzināšana, kuram darbs ir dzīves nepieciešamība, kas pakļauj savu darbību vienam mērķim — komunisma uzcelšanai.

Šodien, visas tautas svētkos — Padomju milicijas dienā — milicijas darbinieki pilni apņēmības visus spēkus atdot viņiem izvirzīto uzdevumu realizēšanai. Viņi vēl apzinīgāk izpildīs savu godpilno pienākumu pret Dzimteni un padomju tautu.

G. KORISTINS,
Jēkabpils rajona padomes izpildu komitejas milicijas nodaļas priekšnieks

TEICAMNIEKS

Kriminālieta. Aktu vāki slēpj nozieguma vēsturi. Ne jau šis gadījums vai aukstasinīgi pārdomāts noziegums? Milicijas izmeklētājs Porfirijs Volkovs rūpīgi iepazīstas ar lietu, iztaujā aizturētos, lieciniekus. Fakti un vēlreiz fakti, objektīvi lietišķie pierādījumi vajadzīgi, lai atšķetinātu samezglotos nozieguma pavedienus.

Tomēr tā ir tikai jautājuma viena puse. Ne mazāk svarīgi atklāt nozieguma cēloņus. Vairāk jānoskaidro pārdarīšanas process jāsāk jau izmeklēšanas laikā. Lūk, par ko domā komunistiskais Volkovs, iedziļinoties kārtējā kriminālietā. Padomju izmeklētāja loma krietni vien plašāka, nekā tas kādreiz bija ekspluatatoru sabiedrībā, un tāpēc arī atbildīgāka un humānāka. Tas nenozīmē atstāt vainīgos bez soda. Zagļiem, kukuļņēm, spekulantiem, huligāniem un tamlīdzīgiem elementiem sods jāsaņem pilnā mērā bez atlaides.

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

76 (2771)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 10. novembrī

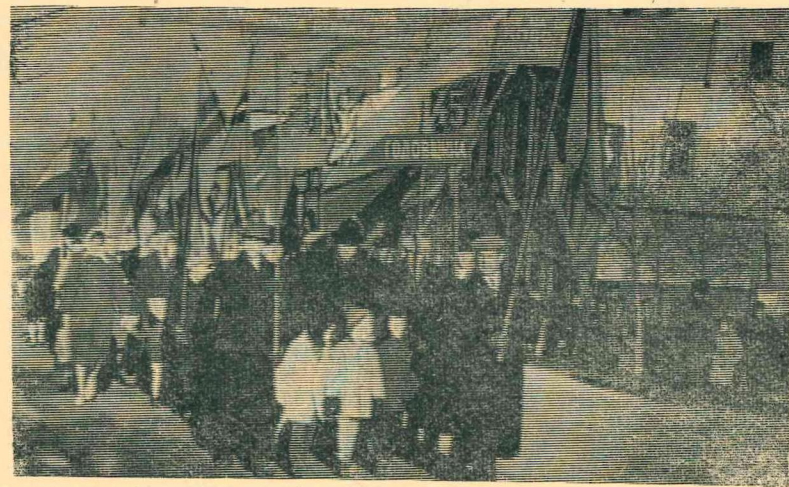
Maksā
2 kap.

Lielie svētki

Jēkabpilī

Apmēram pēc stundas Komjaunatnes laukumā pie Oškalna kultūras nama pulcējas Jēkabpils kreisā krasta iedzīvotāji. Demonstrantu kolonas piepil-

Pland svētku karogi. Namu sienas rotātas lozungiem, pāri ielām transparenti, logos Komunistiskās partijas un Padomju valdības vadītāju portreti, ziedi. «Lai dzīvo Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadiena!» — lielāko notikumu cilvēces vēsturē sumina lozungi un transparenti. Gaišs prieks lasāms lauzu sejās, kas, svētku drānās tērpušies, redzami ielās.

Pakalpojumu kombināta darbinieku kolona.

To pavairo skaistā, saulainā diena.

Grand orķestru marši. Demonstrantu kolonas plūst uz 4. vidusskolas laukumu. Laukuma vienā malā topošais skolas kor-

da plašo laukumu. Tā malās sapulcējušies simtiem iedzīvotāju.

Lepni laukumā iesoļo Jēkabpils MRS kolona. Mežrūpnieki teicami sagaidījuši lielos svētkus. Tautas saimniecība saņēmusi tūkstošiem kubikmetru kokmateriālu virs plāna. Pāri Jēkabpils 1. vidusskolas kolonai redzams liels transparents ar Zemes lodes attēlu, lidojošiem kosmosa kuģiem. Kas zina, varbūt to nes nākošie zvaigžņu kuģu kapteiņi. «Miers», «Mup», «Peace», «Paix» — šie visai cilvēcei dārgie vārdi redzami 2. vidusskolas audzēkņu transparentos. Vīrs demonstrantu kolonām plīvo visu savienoto republiku karogi — padomju tautu draudzības un brālības simboli.

Pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājs Pēteris Veikšins atklāj svētku mītiņu. Svinīgi skan PSRS un LPSR himnas. Demonstrantus apsveic rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs Pēteris Pelņiks, komjaunatnes rajona komitejas sekretārs Vasilis Koševerovs, Jēkabpils MRS direktors Vilis Kariss, Jēkabpils pirmās vidusskolas direktore Gaida Čaupjonoka un citi.

Jēkabpils kreisā krasta uzņēmumu, iestāžu, organizāciju, skolu pārstāvji lielo svētku demonstrācijā apliecināja komunisma cēlāju entuziasmu, ciešo apņēmību īstenot dižo Programmu, kas ievadīs komunisma ēru mūsu zemē.

Tulīt pēc svētku demonstrācijas notika tradicionālā ielu stafete par laikraksta «Padomju Daugava» kausa izcīņu.

puss. Augstu augstu virs lielā celtna pland republikas karogs. Te sapulcējušies svētku mītiņā pilsētas labā krasta darbaļaudis — cukurfabrikas strādnieki, dzelzceļnieki, ķieģeļu rūpnīcas, celtniecības pārvaldes laudis, trešās un ceturtās vidusskolas audzēkņi, citu iestāžu un uzņēmumu pārstāvji.

Svētku mītiņu atklāj pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājs Pēteris Veikšins. Demonstrantus apsveic rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs Pēteris Pelņiks, cukura fabrikas direktors Arvids Ezeriņš, tautas izglītības nodaļas vadītāja Lilija Eniņa un citi.

Demonstrantu kolonas aizsoļo gar tribīni. Skan apsveikumi, urā saucieni.

Jēkabpils 1. vidusskolas audzēkņi svētku demonstrācijā.

D. ZELTIŅŠ

PADOMJU TAUTAS INTEREŠU SARDZĒ

Pelnīta atzinība

Attēlā: Jāzeps Ļebedevs sarunājas ar kūdras fabrikas «Driksna» kārtības sargu Vasiliju Ņikitinu.

Z. LAPSAS teksts un foto

Sabiedrība palīdz

— Biedrs Sehovcovs? Jūs traucē no Odzianas kolhoza. Pie telefona kārtības sargu vienības vadītājs Bebris.

— Vai pie jums kāds atgadījums?

— Jā. Te viens puisis no Plaviņu HES piedzēries, piedauzīgi uzvedas, uz mūsu aizrādījumiem neklausā. Ko mums darīt?

— Drīz būšu pie jums. Gaidiet! Nokārtosim...

Milicijas leitnants Ivans Sehovcovs noliek klausuli. Kavēties nedrīkst — bez vajadzības Jānis Bebris nezvana, acīm redzot šoreiz sabiedriskajiem kārtības sargiem jāpalīdz.

Jau pēc brīža vecākā leitnanta motocikls joņo pa likumoto ceļu. Līdz Odzianai milicijas darbiniekam nevajadzēja aizbraukt. Pusceļā viņš satika kolhoza puisi, kas veda huligānu uz milicijas iecirkni.

Kad jaunietim no HES reibums bija pazudis, Ivans Sehovcovs viņam mierīgi pajautāja:

— Nu, kāpēc tu tā uzvedies? Vai tad pats nesaproti?

— Saprotu. Gadījās... biju iedzēris... iznāca pavisam nelāgi. Piedodiet! Dodu goda vārdu — tas neatkārtosies!

Atklāts, patiesi skatiens. Sim puisim varēja ticēt. Un vecākais milicijas leitnants viņu atlaida. Sajā ziņā viņš ne reizi nebija kļūdījies — ir jāzina, jājūt, kādu sodu katram gadījumam piemērot.

— Strādāt milicijā kļuvis vieglāk, — stāsta Ivans Sehovcovs. — Uz mūsu kārtības sargiem var palūgties. Sevišķi labi palīgi man ir Vietalvas padomju saimniecībā. Vienība, kuru vada Valdis Kalniņš, par vairākiem labi organizētiem pasākumiem ir pat apbalvota.

Augsta pirmajā svētdienā Vietalvas kapos pulcējās daudz lauzu uz mirušo piemiņas dienu. Parasti šādos gadījumos bieži tiek pārkāpti sabiedriskās kārtības noteikumi. Taču šogad Vietalvā viss norisā normāli. Visu dienu dežurēja vīri ar sarkanām lentām uz rokām.

Milicijas leitnants atceras, kā bi-

ja toreiz, kad viņš pirms 14 gadiem sāka strādāt šai atbildīgajā postenī. Jā, sākumā nācās pamatīgi cīnīties, lai būtu kārtība. Tad te, tad tur atgadījās kāds noziegums. Bet ko varēja izdarīt viens lauku milicijas pilnvarotais? Dažreiz bija tā — vienā vakarā vairākos klubos uzreiz notika sarīkojumi. Uz kuru iet? Nekārtības varēja atgādīties katrā. Tad sabiedrība nāca talkā — sāka organizēties un veidojies kārtības sargu vienības. Bet arī te bez milicijas palīdzības nevarēja iztikt — vajadzēja sniegt padomus, kā organizēt darbu, kā rīkoties katrā atsevišķā gadījumā. Vietalvas padomju saimniecībā aktīvs palīgs ir partijas pirmorganizācija. Sešpadsmit sabiedrisko kārtības sargu — tas ir ievērojams spēks. Tagad Ivans Sehovcovs sestdienu un svētdienu vakaros var mierīgi sēdēt mājās un parunāties ar savu mazo dēlu Mišu. Sarīkojumus dežurē komjauniešu patruļas.

Jau sen leitnanta Sehovcova darbības rajonā nav smagu huligānisku izlēcienu. Kā tas panākts? Gluži dabīgi, ka ar katru gadu aug cilvēku apzinīgums, taču bez audzināšanas un izskaidrošanas darba neko nevarētu sasniegt. Vietalvas kārtības sargi un vietējās organizācijas izdod satīrisku fotoavīzi, kas dažām labām «varonīm» likusi izmainīt nostāju. Bet ar fotoavīzi vien audzināšanas darbs neaprobežojas. Ivans Sehovcovs dažreiz uzaicina uz pārrunām kādu «pudeles brāli» vai «dūru meistar». Piektdienās Klintaines ciema padomes izpildu komitejā ierodas iedzīvotāji: dažs pierakstīties, cits pensijas lietā — vai nu mazums cilvēkiem dārišanu kārtojam ciema padomē. Sajās dienās arī milicijas pilnvarotais pieņem apmeklētājus.

— Mans vīrs atkal sācis bieži iedzert. Pārņāk mājās piedzēries, taisa skandālus. Sakiet, ko lai es daru?

Kādu padomu milicijas darbinieks var dot šai sievietei? Viņš zina — jāpalīdz.

Tiek sastādīts protokols, ko nodod izskatīšanai ciema administratīvajai komisijai. Uz komisijas sēdi uzaicina arī vainīgo. Zinojumu nelasa leitnants Sehovcovs, visi apspriež vainīgā rīcību, pēc tam deputāti izlemj, kādu sodu pelnījis šis viņu ciema iedzīvotājs. Sēdes ir audzināšanas — reti kāds otrreiz nokļūst uz apsūdzēto sola.

Sadarbojoties ar sabiedriskajām organizācijām un kārtības sargiem, diendienā izskaidrojot neapzinīgajiem pilsoņiem uzvedības normas, ilggadējais milicijas darbinieks Ivans Sehovcovs panācis krasu sabiedriskās kārtības stāvokļa uzlabošanu. Šādi cilvēki, kas neželos spēkus kopējās lietas interesēs, pelnījuši atzinību.

L. ZAKSS
Autora foto

— Satiksmes noteikumu pārkāpējus var just jau pa gabaļu. Tāda ir cilvēka psiholoģija — iedzēris, ierauga uz cēla milicijas darbinieku un vairs nevar mierīgi vadīt mašīnu. Bet mūsu uzdevums ir šo momentu pamanīt, — saka milicijas leitnants Jāzeps Ļebedevs.

Jāzeps Ļebedevu ne velti dēvē par satiksmes noteikumu pārkāpēju briesmām. Pateicoties viņa operatīvajai rīcībai, Kūku un Mežāres ciemu teritorijā krasi samazinājušies satiksmes noteikumu pārkāpumu gadījumi, autovadītāji nav draugos ar alkoholu. Kad 1954. gadā Jāzeps Ļebedevs sāka strādāt Kūku ciemā, bija jācīnās ar zagļiem, huligāniem. Ciema milicijas pilnvarotais, sadarbojoties ar sabiedriskajiem kārtības sargiem, panācis, ka dažādi noziegumu gadījumi samazinājušies.

Par teicamu darbu milicijas leitnants Jāzeps Ļebedevs šodien, Milicijas dienā, ieteikts apbalvošanai ar LPSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu.

Uz sliežu ceļiem

Jau 18 gadu Ivans Ivanovičs Novosjolovs strādā transporta milicijā. Cik gan daudz atgadījumu bijis šajā laikā! Pirmajos pēckara gados vajadzēja piedalīties bandītu likvidēšanā. Reiz kādā sadursmē Ukrainā Ivanu Novosjolovu ievainoja. Bet drīz viņš atkal bija ierindā un cīnījās pret noziedzniekiem, spekulantiem un citiem kaitīgiem elementiem uz Latvijas dzelzceļiem. Kopš 1948. gada I. Novosjolovs savus pienākumus pilda Krustpils dzelzceļa stacijā. Teikt, ka viņš strādā tikai stacijā, būtu nepareizi, jo ik dienas dzelzceļa milicijas darbinieki atrodas dažādos vilcienu sastāvos, kas dodas uz dažādām pusēm. I. Novosjolovs septiņus gadus veicis operatīvā pilnvarotā uzdevumus, tagad viņš ir nodaļas komandieris. Nodaļā ir arī ilggadējie dzelzceļa milicijas darbinieki Jevgeņijs Romanovičs Serovs un Vasilij Andrejevičs Belovs. Viņi godīgi strādā, ir uzticami biedri. Kopīgi nākas atrisināt ne vienu vien jautājumu.

Nesen bija tāds gadījums.

Kokneses stacijā, kur vispār salīdzinot ar citām Ivana Novosjolova nodaļas pārziņā nodotajām stacijām, ir daudz zemāks kārtības līmenis, tika nozagts motocikls. Ar godīgu cilvēku palīdzību dzelzceļa milicijas darbinieki nokļuva zaglim uz pēdām. Motociklu atrada kolhoza «Leņina karogs» teritorijā, mežā, netālu no Jēkabpils.

Tagad Kokneses dzelzceļa stacijai pievērsta lielāku uzmanību — te regulāri atrodas divi dežuranti, arī pats Ivans Novosjolovs gan ar vilcienu, gan motociklu bieži ierodas Koknesē.

— Ja pirmajos pēckara gados mūsu darbs bija ļoti grūts, pat riskants, tad tagad strādāt kļūvis vieglāk. Vilcienos ir samērā laba kārtība, pēdējā gadā nav notikusi neviena zādzība, maz huligānisku izlēcienu, — Ivans Ivanovičs Novosjolovs pasmaida.

Tāds ir šo cilvēku darbs — ik dienas atrasties uz tērauda ceļiem, iegriezties stacijās, nemīgi rūpēties par kārtību.

L. SALZEMNIEKS

RŪPNĪCAS KĀRTĪBAS SARGI IZIET REIDĀ...

PSKP Programmā, ko pieņēma Komunistiskās partijas XXII kongress, teikts: «Nepieciešams palielināt sabiedrības uzmanību un paugstināt prasības pret lauzu uzvedību.»

Lielu darbu sabiedriskās kārtības uzturēšanā kā rūpnīcā, tā pilsētā veic Jēkabpils cukura rūpnīcas kārtības sargu vienība, kuras sastāvā ir 26 cilvēki. Vienību vada Voldemārs Karlsons. Lielākā daļa kārtības sargu ir komunisti, komjaunieši, pirmrindas strādnieki, komunistiskā darba triecienieki. Sabiedriskās kārtības sargi strādā katrā cehā, nodaļā, un vienmēr var rēķināties ar viņu palīdzību.

Mūsu sabiedrībā vēl nav galīgi izskausta tāda apkaunojoša parādība kā sociālistiskā īpašuma izlaušanās. Tādi gadījumi ir arī mūsu rūpnīcā, bet to skaits ar katru dienu samazinās. Daudzi piemēri

spilgti pierāda, ka mūsu sabiedriskās kārtības sargi daudz paveikuši šajā jomā.

Tā, šī gada pavasarī milicijai ar kārtības sargu palīdzību izdevās notvert rūpnīcas strādnieku F. Fjodorovu, kas mēģināja piesavināties pusmaisu jēlcukura. Ne tik sen, oktobrī, vienības locekļi aizturēja 30. ATK šoferi J. Nazarovu, kas centās nozagt maisu cukura. Abi viņi saukti pie atbildības.

Kopš sabiedriskās kārtības sargu vienības nodibināšanās, piesavināšanās mēģinājumu un cita veida amorālas rīcības gadījumu skaits kļuvis manāmi mazāks. Tas arī ir vienības locekļu lielākais sasniegums.

Mūsu kārtības sargi piedalās arī sabiedriskās kārtības uzturēšanā uz ielām, parkos un citās pilsētas sabiedriskās vietās. Dežūras pil-

sētā pirms atpūtas dienām, atpūtas un pirmssvētku dienās parādīja, ka cukura rūpnīcas sabiedriskās kārtības sargi teicami veic savus godpilnos pienākumus. Pelnījuši uzslavu tādi kārtības sargi kā Eduards Kļučko, Nikolajs Petrovs, Raimonds Cirulis, Voldemārs Karlsons, Arkadijs Tkačovs, Marija Stepiņa un citi.

Gribas, lai turpmāk pilsētas štaba un sabiedriskās kārtības sargu vienības darbs būtu vēl ciešāk saistīts ar pilsētas organizācijām un administratīvajiem orgāniem. Tā mēs spēsim radīt neiecietības atmosfēru pret dīkdieņiem, huligāniem, žūpām un citiem, kas traucē mums godīgi strādāt un kultūrā atpūsties. Tad sabiedrība mums varēs teikt siltu paldies.

A. GUSĻISTIJS,

sabiedriskās kārtības sargu vienības pilsētas štaba loceklis

Autoinspektors civiltērpā

— Stāt! — Signāls ir nepārprotams un kategorisks, taču to nedod milicijas darbinieks vai valsts autoinspektors, bet cilvēks civilapģērbā, stingru, noteiktu skatienu, melniem, cirtainiem matiem. Šoferis spiests apstādināt mašīnu.

— Lūdzu uzrādiet autovadītāja tiesības!

Šoferis pasniedz dokumentus, jo cilvēkā ar stingro skatienu pazīst sabiedrisko autoinspektoru Vilgelmu Beķeri. Sabiedriskais autoinspektors atdod šoferim tiesības:

— Viss kārtībā. Varat turpināt savu ceļu.

Taču gadās arī citādi. Ja pie stūres sēž iereibis šoferis, tam, ieraugot autoinspektora signālizli, pieri pārklāj auksti sviedri: skaidrs — no Vilgelma Beķera un viņa biedriem Zīgfrīda Meldera un Alberta Kūrļuka neizbēgsi, arī bez soda cauri netiksi. Būs jānoliek mašīna drošā vietā un ceļš jāturpina kājam.

Mūsu, sabiedrisko autoinspektoru, galvenais uzdevums ir cīnīties pret alkoholismu, lai nebūtu tādu gadījumu, kad šoferis sēž pie stūres iereibis. Diemžēl, mūsu autovadītāji šo noteikumu bieži neievēro. Aizvadītajā kustības drošības mēnesī mūsu dežūras rajonā, tas ir, no Birziem līdz Leimaņiem, Zasai un tālāk līdz Lietuvas PSR robežai, atklāti pāri par trīsdesmit gadījumu, kad šoferi vada mašīnu iereibuši, — stāsta Vilgelms Beķeris.

Leimaņu un Zasas sabiedriskie autoinspektori izdod savu fotovitrīnu. Visiem labi redzamā vietā pie Leimaņu ciema veikala dažs labs šoferis var ieraudzīt savu attēlu ne visai pievilcīgā pozā. Šādas zāles palīdz.

Smagas avārijas ceļa posmā, kas atrodas V. Beķera un viņa biedru pārziņā, jau labu laiku nav notikušas. Pavisam maz ir arī tādu gadi-

jumu, kad satiksmes līdzekļu vadītājiem nav braukšanas tiesību. Tas panākts, modri stāvēot sardzē par satiksmes drošību. Sabiedriskie autoinspektori ir labākie milicijas un autoinspekcijas darbinieku palīgi.

Attēlā: V. Beķeris zvina saviem biedriem, kurā ceļa posmā rīkot nākošo reidu.

A. APSES teksts un foto

Darbā piedalās visi

Lauku ceļa likumā parādījās pazema auguma plečīga sieviete ar norūpējušos seju.

— Labdien, Elza! — sveicināja fermas vadītāja un apjautājās, kurp tā steigās.

— Jāsteidzas meklēt citu traktoru. Steidzīgi jāved graudi uz kalni, bet traktors nedarbojas, — noteica kolhoza «Staburags» pirmās brigādes brigādiere Elza Dāldere. Kad gribējām vairāk parunāties par veicamiem darbiem, brigādiere atvainojās, aizbildinoties ar nevaļu, un aizsteidzās pie kombineina, kas kūla ziemā. Tā bija mūsu pirmā iepazīšanās ar nemierno brigādiere.

Tālāk mūsu ceļš veda pa apsētiem un jau sadīgušiem rudzu laukiem, gar nopļautiem zirņu un tīri novāktiem āboliņa laukiem uz Dālderu lopu novietni. Netālu priekšā cauri koku puduriem redzamas mājas un kūts, kurā 15 brūnāļas kopj kolhoza labākā slaucēja Zenta Dāldere, brigādiere meita.

Fermas vadītāja b. Budreiko nobāzījusies noteic:

— Nezin, vai sastapsim Zentu mājās, jo šādā laikā viņa noteikti būs pie kūšanas darbiem.

Tā izrādījās patiesība. Pie lopu novietnes, jautri riedami, mūs sagaidīja divi četrkājaini gani. Kūti sadzītās govīs piesēja gans Ādolfis Dālderis, Zentas tēvs, brigādiere vīrs. Ādolfam Dālderim matos jau mirdz sirmi pavedieni, taču darbā aizvadīto gadu nasta nav saliekuši Dālderu tēvu. Kad jautājām, vai nav par grūtu izganīt 15 govīs, Dālderu tēvs atbildēja, ka, protams, kājas jau neesot tik lokanas kā jaunībā, tomēr bez darba nevarot nosēdēt.

— Man palīgā nāk, lūk, šie, — Dālderu tēvs norāda uz saviem četrkājainajiem palīgiem. Viņš prot izganīt visus nostūrus un grāvmalas, kur vairāk zāles, lai govīs pilnīgāk paēstu un dotu vairāk piena. Patiešām, brūnāļas izskatījās apaļas, ar gludu, spīdošu spalvu. Bez ganību zāles govīs saņēma zaļbarību, kuru saplāva un pieveda pati slaucēja.

Apskatījām fermu, bet Zentas vēl nebija mājās.

— Tā tas ir vienmēr, kad steidzīgāki lauku darbi. Zenta paspēj gan apkopt govīs, gan piedalīties citos darbos, — nosaka fermas vadītāja.

Gaidot Zentu, turpinājām sarunu ar Dālderu tēvu. Izrādās, ka Zentas tēvs par ganu strādā tikai īsu laiku — kopš jaunākais divpadsmit gadus vecais dēls Valdis sācis apmeklēt skolu. Vasarā ganu gaitās gāja Valdis un nepilnos trīs mēnešos izpelnīja vairāk nekā 200 izstrādes dienas.

— Mūsu ģimenē visi strādā, — smaidot saka Dālderu tēvs. — Kad izlasījām avīzē Nadeždas Zagladas rakstu, pilnībā pievienojāmies viņai, ka katram jāstrādā, nevar dzīvot bez darba. Jābūt labai sirdsapziņai un gribai, tad kopējais darbs ies uz priekšu. Mūsu ģimenē nav liela — pieci cilvēki, bet bez darba nedzīvo neviens, katrs atradis saviem spēkiem piemērotu darbu, lai nebūtu kauns par bezvērtīgi pavadīto laiku.

Dālderu tēvam taisnība. Viņu ģimenē visi strādā. Arī piektais ģimenes loceklis dēls Juris, kuram 14 gadu, vasaras brīvdienās gan kopa cukurbietes, gan novāca sienu. Viņš izpelnījies turpat 100 izstrādes dienu. Patiešām, vecākiem nav jākaunās par saviem bērniem. Visi viņi citīgi strādā reizē ar tēvu un māti kolhoza darbos.

Kamēr runājāmies, ieradās arī pati pirmbrīndiece Zenta Dāldere. Roka, ko Zenta pasniedza sveicināšanai, raupja, sastrādāta. Nav jau viegli ar rokām izslaukt 15 brūnāļas, pieplaut tām zaļbarību, palīdzēt laukopjiem pie steidzamākiem lauku darbiem un apkopt 0,6 ha

lielu cukurbiešu piefermas lauciņu.

Zenta nav no runīgajām. Skopos vārdos viņa pastāstīja par savām ikdienas gaitām, pateica, ka necieš slikti padarītu darbu. To var redzēt: lopu novietne tīra, govīs apkoptas.

Zenta pastāsta, ka viņai no katras govīs šajā gadā jāiegūst 2900 kilogramu piena, bet uz 1. novembra jau iegūts 2500 kilogramu. Kad pajautājām, vai būs iespējams atlikušajos divos mēnešos plānu izpildīt, Zenta droši atbildēja: jā.

Elza Dāldere jau četrus gadus vada pirmo brigādi. Visos darbos brigāde iet pirmajās rindās. Par viņas čaklo darbu, par taisnīgajām, kaut arī stingrajām prasībām kolhoznieki ciena savu brigādiere. Pati būdama disciplinēta, brigādiere komuniste prot prasīt to arī no citiem. Dālderu tēvs un māte ir izaudzinājuši strādīgu ģimeni, darbu mīlošus jauniešus, un arī paši ar tīru sirdi strādā kolhoza laukos.

Dālderu ģimenē valda īsta draudzība un siltā satiecība. Un, galvenais, pamatā tam — darbs. Visi strādā, visi cenšas turēt augstu zemkopja godu, vairojot sabiedrisko bagātību, darbā kaldinot savu laimi un kolhoza augšupeju.

V. RELIŅŠ,

Jēkabpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes inspektors-organizators

Čakli palīgi

Ja Sēlijas kolhozs par spīti šā gada rudens nelabvēlīgajiem laika apstākļiem Oktobra svētkus varēja sagaidīt ar labiem darba rezultātiem, tad te liels nopelns ir arī mūsu šefiem — rajona veselības aizsardzības darbiniekiem. Slimnīcas personāls dažkārt ar galveno ārstu b. Apsīti priekšgalā jau sējamu kopšanas laikā bieži bija redzams kolhoza laukos. Sevišķi centīgi viņi bija ražas novākšanā. Palīgā nāca arī pret-

tuberkulozes dispansera darbinieki ārsta b. Zvīdra vadībā, sanitāri epidemioloģiskās stacijas kolektīvs b. Raihanovas un aptiekas darbinieki b. Feizakas vadībā. Šo iestāžu vadītāji nekad neatteicās sniegt pieprasīto palīdzību.

Jūtamu palīdzību savam kolhozam sniedza Sēlpils astoņgadīgās skolas skolnieki. Viņu mazās rokas nolasīja gandrīz visus pirmās brigādes kartupeļus. Ceram, ka mazie talcinieki tikpat čakli bijuši arī mācībās un pirmo gada ceturksni beiguši ar labām sekmēm.

Kopīgiem spēkiem — gan pašu, gan talcinieku — lauki nokopti, kolhozu ziema vairs nevar pārsteigt. Savākti šīs skopās vasaras augļi, un tanī pašā laikā likts pamats nākošā gada ražai, jo ar uzviju izpildīts rudens aršanas plāns.

J. VITOLIŅŠ

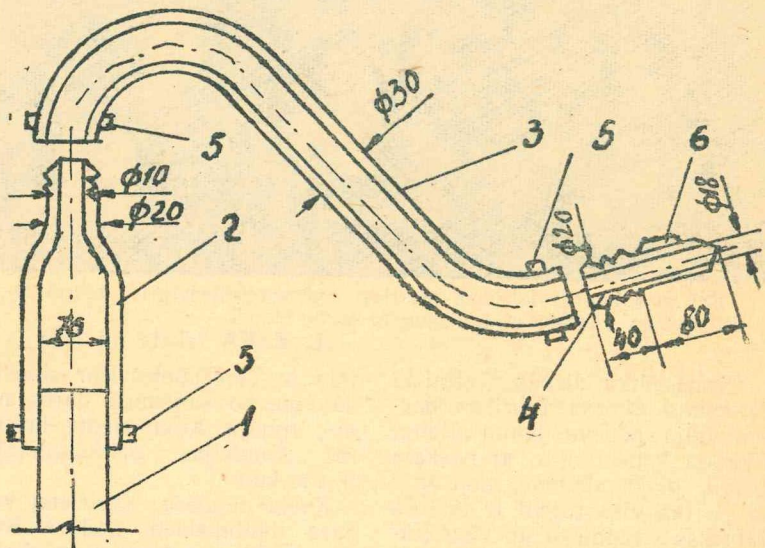
Attēlā: — Būs skaista ādina! — priecējās zvērkope Lūcija Branta.

P. LIEPAS teksts un foto

RACIONALIZATORU STŪRĪTIS

Ierīce traktoru tīrīšanai

Attēlā: zīmējuma 1. numurs — izpūtēja caurule; 2. — uz-mava; 3. — gumijas šlūtene; 4. — uzgals; 5. — apskave; 6. — rok-turis.

Darba gaitā katrs mehānisms apšļakstās ar eļļu un degvielām. No tā gandrīz vai nevar izvairīties. Mehānismus darbinot, eļļotās vietas pārklājas ar putekļiem. Rodas pat īpatnēja garoza, kas parasti ir ugunsne-droša, sevišķi kad pārkarst dzinējs.

Traktoru un citu mehānismu tīrīšanas process aizņem laiku. Ar vienkāršas ierīces palīdzību to iespējams krietni vien samazināt. Te runa ir par ierīci, kuras pielietošana atvieglo traktoru DT-54, S-80, buldozeru, skreperu un citu mašīnu attīrīšanu no eļļas un degvielu smērējumiem. Tīrīšanas ierīces konstrukcija ļoti vienkārša. Tā sastāv no šādām galvenām detaļām:

- uzmavas (pārejas savienojuma) 76×80 milimetru diametrā, 100 milimetru garumā;
- gumijas šlūtenes ar 30 mi-

limetru iekšēju diametru 5 tekošo metru garumā;

c) uzgala un roktura ar 30 milimetru ārējā un 20 milimetru iekšējā apmēra diametriem.

Uzmavai jābūt izvirpotai ar konusu, paredzot pāreju no 76 milimetru diametra līdz 18 milimetru diametram. Uzmava uzvelkama uz izpūtēja caurules un nostiprināma ar apskavi.

Iekšdedzes dzinēju nostāda uz vidējiem apgriezieniem un sāk tīrīt traktoru. Uzgalu tur aiz roktura, novadot vajadzīgā virzienā karsto gāzu strūklu. Tādā kārtā iespējams ļoti īsā laikā, augstākais 5—10 minūtēs notīrīt traktoru.

E. MIKJĀNIS,

Lauku tehnikas apvienības Jēkabpils nodaļas galvenais inženieris

Lauksaimniecības darbinieki! Apgūstiet specialitāti neklātienē!

Mūsu laukiem vajag daudz labu speciālistu. Tādu prasību diktē pati dzīve. Lai ražošanas procesā sekmīgi izmantotu mehānizāciju, pareizi organizētu darbus, jāapbruņojas ar zināšanām. Savienot mācības ar darbu dod iespēju Rīgas neklāties lauksaimniecības tehnikums. Tagad tehnikums vēl vienā ziņā atvieglojis lauku jauniešiem apgūt kādu no vadošajām lauksaimniecības specialitātēm — iestāju eksāmenus var kārtot tepat rajonā. Visās tehnikuma mācību nozarēs (zootehniskajā, agronomiskajā, veterinārajā, grāmatvedības, tehniku-elektriķu un automehāniķu nodaļā) konsultācijas un eksāmeni sāksies laikā no 12. līdz 17. novembrim pulksten 10 šādās vietās: Jēkabpils lauksaimniecības tehnikumā, Pļaviņu 1. vidusskolā, Līvānu 1. vidusskolā, Zasas vidusskolā un Neretas vidusskolā.

Tehnikumā uzņem audzēkņus: 1. kursā pēc septiņgadīgās skolas un 3. kursā pēc vidusskolas beigšanas. Iestāju eksāmeni būs šādos priekšmetos:

- 1) latviešu valodā rakstos — septiņas klases beigušiem diktāts, vidusskolu absolventiem — sacerējums;
- 2) matemātikā rakstos;
- 3) matemātikā vārdos.

Daudzi mūsu rajona darbinieki sapratuši izglītības un specialitātes nepieciešamību. Patlaban saņemti 204 iesniegumi. Sevišķi atsaucīgi ir zasiēši. No Zasas ciema tehnikumam iesniegti 29 pieteikumi. Tāpat Neretas padomju saimniecības strādnieki grib mācīties — no viņiem saņemti 18 iesniegumi.

Lauksaimniecības darbinieki, vēl nav par vēlu, gatavojiet dokumentus un nāciet mācīties!

Pieteikumus varat iesniegt un tuvākas ziņas saņemt partijas rajona komitejā (telefons Jēkabpils 91595).

G. LĒPIŅA,

partijas Jēkabpils rajona komitejas instruktore

Audzē kažokādu zvērus

Ūdele — neliels dzīvnieks ar košu spalvu. Tieši vērtīgās ādas dēļ, ūdeles audzē vairākās mūsu zemes zvērkopības saimniecībās, kolhozos un padomju saimniecībās. Pirms pāris gadiem šim īenesīgajam darbam pievērsās arī Druvu padomju saimniecībā. Isā laikā tika uzceltas novietnes un apmācīti speciālisti. Lai apgūtu labāko

pieredzi, jaunie zvērkopji iepazīs ar Juglas un Madonas zvēraudzēšanas saimniecību darbu. Brigādiere Mirdza Zodāne mācījās speciālosursos Maskavā. Pašlaik Druvu padomju saimniecības zvēru fermā ir 3460 vērtīgo dzīvnieku, 200 vaisliniekus nesen saņēma no Leningradas apgabala. Šajā gadā bija ielānāts no katras vaislinieces iegūt un saglabāt caurmērā 3,5 mazulus, taču zvērkopji ieguva 4,01 mazuli. Tādēļ decembrī plānā paredzēto 1812 ādiņu vietā nodos 2112. Nav grūti aprēķināt saimniecības ienākumus, ja viena ūdeles ādiņa ir 40—50 rubļu vērtā. Fermā parādījušās arī baltās ūdeles, kuru ādiņas ir vēl vērtīgākas. Par zvērkopjiem strādā L. Branta, Dz. Ābola, J. Zute, M. Muižniece, V. Brants, kā arī Jēkabpils 1. vidusskolas absolventes I. Pontāga un G. Mucule. Barību zvēriem gatavo P. Sapožņikovs un V. Tuņķele. Nākošajā gadā ūdeļu fermu paredzēts vēl paplašināt.

Kūdras ražotājiem jauns klubs

Driksnas kūdras fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Kuzņecovs apsveic strādniekus ar jauno klubu.

L. ZARA teksts un foto

Pirmssvētku dienās celtnieki Driksnas kūdras fabrikas darba laudim nodeva jaunu klubu. Skaista koncertzāle ar parketa grīdu, plaša skatuve, deju zāle — tas viss tagad ir kūdras fabrikas strādnieku un visu Kūku ciema iedzīvotāju rīcībā.

Atklājot jauno klubu, apsveikuma runu teica Driksnas kūdras fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Kuzņecovs.

— Tā ir skaista velte Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienā, — viņš teica. — Raugieties, lai šajā klubā vienmēr kūsātu dzīva rosiņa.

Celtniekus un visus jaunā kluba īpašniekus apsveica arī Līvānu kūdras fabrikas direk-

tors b. Terešonoks. Par skaisto dāvanu, ko saņēmuši darba laudis, runāja Kūku ciema kultūras komisijas priekšsēdētāja b. Priekule.

Kvēlu pionieru sveicenu vakara dalībniekiem nodeva Kūku un Sūnu astoņgadīgo skolu pionieru delegācija. Bija ierašanās arī pārstāvji no Tautas saimniecības padomes kurināmā rūpniecības pārvaldes, ardbiedrību republikāniskās komitejas, rajona izpildu komitejas un rajona kultūras nodaļas.

Pēc svinīgās daļas sekoja plašs koncerts, ko sniedza Jēkabpils rajona un pilsētas, Pļaviņu pilsētas kultūras nama un Jaunsēlpils tautas nama pašdarbnieki.

Gatavo izrādi

Pēc darba vakaros pāris reizes nedēļā Krustpils ciema klubā pulcējas ciema pašdarbnieki, gatavojot izrādei A. Vilka trīscēlienu jautro spēli «Apslēptie dārgumi».

Strādnieces Maijas lomu tēlo kolhoza «Leņina karogs» aītkopēja Aija Laučiņa. Amatnieka Gusta lomā redzēs kolhoza mehāniskās darbnīcas vadītāju komjaunieti Modri Saukānu. Kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājs Roberts Siliņš tēlos rūpkombināta direktoru Maksi Buku, viņa māsu Em-

mu — kolhozniece Minna Stimbāne. Kopsaimniecības priekšsēdētāja Jāzepa Griķa lomā — traktorists Voicēks Jukšs, bet traktorists komjaunietis Jānis Macanovs tēlos koku pludinātāju Pauli. Venerandas lomā redzēs laukropi Veroniku Nagli.

Režiju vada un arī pati līdzī spēlē (Līgas lomā) kluba vadītāja Inta Juste.

Lugu paredzēts skatītāju vērtējumam nodot novembrī.

A. KRASTIŅŠ

S. KAZIKS

Pilsoni, brīdinu jūs!

HUMORESKA

Seržantam Klaipinam šī cilvēka uzvedība likās aizdomīga: lēnām pārnāca pāri ielai, tik tikko nepakļuva zem smagās automašīnas... Un tagad soļo apkārt aīšu stābam... Jauns, varētu būt gadi divdesmit, ne vairāk. Varbūt pieiet pajautāt, kas viņš tāds?

Jaunais cilvēks bija nozudis. Seržants palūkojās aiz aīšu staba — nav. Savādi... Tad viņš pamanīja aizdomīgo pilsoni skrienam pa ielu uz kreiso pusi. Pie nākošā krustojuma viņš britiņu apstājās. Arī tur bija tāds pats aīšu stabs. Jauneklis, apgājies tam apkārt, lēni devās atpakaļ.

Kā lai izskaidro viņa rīcību? Seržants Klaipinš izšķīrās, ka tagad noteikti pajautās, kādi ir šī pilsona nolūki. Taču aizdomīgais strauji apstājās, apgriezās un skrēja uz krastmalu.

— Acīm redzot kaut ko aizmīrsis, — pasmaidīja milicijas seržants. Pēdējā laikā nekādu sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpšanas gadījumu nebija, tāpēc milicijas darbinieks pat vēlējās, lai kaut kas notiktu. Diemžēl, viss gāja kā pēc notīm: no restorāna cilvēki iznāca tikai mazliet iereibuši vai pilnīgi skaidrā, nevienš neklēdza, nelamājās, nekāvēs...

— Darbs milicijā kļūst arvien neinteresantāks, — prātoja Klaipinš. — Visu vakaru nostaigā pa ielām un nav pat kam aizrādīt.

Milicijas seržants soļoja un domāja:

— Bija... atskaņas «lija»... «Vi-ja»... Oi, tam vārdam daudz atskaņu. Bet, piemēram, vārdam «draugs»? «Jauks»... «sauks»... «plauks»... Jā, arī vesela virkne.

Pie aīšu staba pienāca meitene. — Varbūt viņai vārds Vieta... Būtu es dzejnieks! — seržants Klaipinš piemiedza acis un iztēlojās, kā viņš sēdētu pie papīriem apkrauta galda un rakstītu dzejoli par Viņu. Bet viņa nezin kādēļ nerovēja. Skatījās pulksteni, kārtotja zilo cepurīti... Tādas cepurītes tagad valkāja gandrīz puse no visām pilsētas meitenēm.

Meitene vēlreiz paskatījās pulksteni. Apgriezās un lēnām pāri laukumam aizgāja.

Pēc pāris minūtēm aizsīers atskrēja puišis. Tas pats, kas te jau reiz bija. Pie aīšu staba apstājās, britiņu pastāvēja, tad nāca klāt.

— Biedri seržant! Vai jūs te neredzējāt kādu meiteni? Mums bija norunāta satikšanās... Saprotiet, pirmo reizi... Pie aīšu staba centrā. Bet aīšu stabu ir tik daudz... Kā

NO BIEDRU TIESAS ZĀLES

Kad kājām min morāles likumus

Šī gada 27. oktobrī Lones padomju saimniecībā par kaušanos un necenzētu vārdu lietošanu sabiedriskās tiesas priekšā stājās 31 gadu vecā Marija Strautiņa. Noklausoties apsūdzību un lieciniekus, kas viņas huligānismu pierādīja, Strautiņa ar izaicinošu smīnu centās izdomāt «ticamus» attaisnojumus. Viens pēc otra vārdu ņēma klātesošie un izskaidroja viņas nepiedodamo rīcību, taču viņa savu vainu neatzina, attaisnodamās ar dažādiem izdomājumiem, piemēram, ūdens spainis uz sūdzētājas galvas esot izlijis nejauši utt. No pāri par 100 klātesošajiem apsūdzēto atbalstīja tikai viens — viņas vīrs Arvids Palabinskis, kas pats par kaušanos nesen bijis arestēts. Nevar neminēt to, ka tad, kad visi pielika savus spēkus ražas novākšanā, Strautiņa no 18. oktobra līdz šai dienai nav izgājusi darbā nevienu dienu. Partijas rajona komitejas instruktors b. Krepš asi nosodīja Strautiņas un viņas vīra Palabinska izaicinošo nostāju tiesas procesā. Klātesošie atzinīgi uzņēma tiesas spriedumu: sodīt Mariju Strautiņu ar 15 diennakšu arestu.

Visai sabiedrībai aktīvi jāvēršas pret šādiem sadzīves normu pārkāpjiem.

V. JANDAVA,

Lones padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretāre

Tautas universitātes žurnālistikas fakultātes kārtējā nodarbība pirmdivē, 12. novembrī, pulksten 13 Jēkabpils Oškālna kultūras nama mazajā zālē.

Iai zina, kurš ir tieši centrā? Bez tam...arī otrā krastā ir aīšu stabi... Vai jūs nemanījāt meiteni? Tādu... skaistu... Ar zilu cepurīti... — viņš runāja it kā no automāta, izšaudams īsas kārtas.

Klaipinš vēlreiz uzmanīgi nopētīja puiši no galvas līdz kājām. Neko aizdomīgu nemanīja.

— Tieši tā, jaunais cilvēks, redzēju. Pirms trim minūtēm te, pie šī aīšu staba, stāvēja meitene. Ar zilu cepurīti. Skaista... Viņa.

— Kā jūs zināt, ka viņu sauc Viņa? Jūs viņu pazīstat?

— Tieši tā! Tas ir — nē.

— Vai jūs neievērojāt, uz kuru pusi Viņa aizgāja?

— Tieši tā. Tur, pāri laukumam.

— Un tālāk? Uz labo vai kreiso pusi?

— Jāatzīstas — nepamanīju. Jaunais cilvēks jau dzīrās skriet.

— Pagaidiet mirkli! — viņam uzsauca Klaipinš. — Es palīdzēšu viņu sameklēt. Tikai nedrīkstu atstāt posteni. Tūlīt piezvanišu uz nodaļu.

— Hallo! Biedrs Ziedinš? Te Klaipinš. Ārkārtējs gadījums. Dodos uz notikuma vietu.

— Vai aizsūtīt papildspēkus?

— Mēģināšu iztikt viens. Varbūt tikai lai kāds pieskata manu rajonu... Seržants Klaipinš uzkāra klausuli.

— Tagad uzdevums — jūs pa labi, es pa kreisi. Gan jau meiteni atradīsim. Satikšanās pie aīšu staba. Skaidrs?

— Pilnīgi!

Abi meklētāji nebija ne simts

Līvānos — teicamas kulināres

— Rītdienas ēdienu kartē varēs ierakstīt ēdienus, kas pagatavoti no svaigām zivīm. Nupat mūsu zvejnieki atnesa no Daugavas, — ēdnīcas vadītāja Zinaida Bubnovska paziņoja pavārei.

— Ļoti labi. Bet kā ar olām? Pilsētnieki svētku galdam katrā ziņā gaidīs tortes. Bez tam neatliksim taču mūsu tradicionālo kulinārijas-konditorejas izstrādājumu izstādi, — norūpējusies jautāja Jūlija Solzemniece.

— Viss notiks, kā paredzēts. Mēs taču nekad neesam atlikušas iecerētos pasākumus, — atbildēja vadītāja.

Abas sievietes pasmaidīja. Tas tiesa. Līvānu sabiedriskās ēdināšanas iestāžu darbinieces vārdiem nemētājas. Seit vienmēr var garšīgi paēst, ēdienu kartē bieži redzamas pārmaiņas. Šī saruna notika pirms oktobra dienās, kad laudis posās lielajiem svētkiem.

Līvānieši bija apmierināti. Tradicionālā kulinārijas un kon-

ditorejas izstrādājumu izstāde bija lielisks papildinājums darba lauku svētku galdam. Ap 100 tortu, turpat 20 veidu kulinārijas izstrādājumu. Pavāru meistarība bija nevainojama. To var apliecināt arī tie 800—1000 cilvēki, kas ik dienas apmeklē abas pilsētas ēdnīcas. Patērētāju biedrības valde pārrūpējusies par pavāru un virtuves strādnieku darba mehānizāciju. Skaisti izremontētajā ēdnīcā patikami iegriezti. Labi šeit strādāt arī pavārei. Kartupeļu tīrāmajai maīšīnai, virtuves kombainam, gaļas maīšīnai tagad pievienojusies elektriskā krāsns. Par to kulināri sevišķi priecīgi. Tagad virtuvē radītas visas ērtības. Arī šeit valdonīgi iegājusi mūsdienu tehnika.

Par teicami organizēto sabiedriskās ēdināšanas iestāžu darbu Zinaidas Bubnovskas portrets ievietots Latvijas patērētāju biedrību savienības, bet pavāres Jūlijas Solzemnieces — Līvānu patērētāju biedrības Goda plāksnē.

V. ĀBOLIŅŠ

SPORTS

Noslēgusies uzņēmuma spartakiāde

Par godu Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienai notika nerūdas izrakteņu kombināta sestā spartakiāde piecos sporta veidos: vieglatlētikā, svarcelšanā, ritenbraukšanā, volejbolā un virves vilkšanā.

Sacensības vieglatlētikā notika septembrī diezgan smagos laika apstākļos. Neskatoties uz to, tika sasniegti ļoti rezultāti. Tā, republikas vieglatlētikas izlases dalībnieks P. Bumbieris 100 m skrējienā izcīnīja pirmo vietu ar labu rezultātu 11,6 sek., arī tāllēkšanā P. Bumbieris palika nepārspēts. Sīva cīņa par pirmo vietu izvērsās augstlēkšanā starp I. Zvirgzdiņu un P. Bumbieri. 1,65 m spēja pārlēkt I. Zvirgzdiņš un līdz ar to iz-

cīnīja pirmo vietu. Lodes grūšanā pirmais bija J. Bernovičs, diska mešanā — I. Zvirgzdiņš, 800 m skrējienā — V. Stučka.

12. oktobrī Pļaviņu kultūras nama sporta zālē notika svarcelšanas sacensības. Labus rezultātus uzrādīja V. Zarāns, I. Azarenko, L. Glušņovs. Volejbola sacensībās piedalījās pavisam 5 komandas. Visintriģējošākā spēle par godalgotu vietu notika starp akmens drupināšanas ceha un kantora komandām. Vienlīdzīgā cīņā uzvarēja akmens drupināšanas cehs.

Katrā kombināta spartakiādē kā tradīcija tiek organizētas virves vilkšanas sacensības. Sogad pārkāie izrādījās transporta ceha fizikultūrieši.

Kopvērtējumā visos 5 sporta veidos pirmo vietu un ceļojošo kaušu izcīnīja akmens drupināšanas cehs. Iniciatīvu parādīja pats ceha priekšnieks J. Večens. Otrajā vietā palika pagājušās spartakiādes uzvarētājs — transporta cehs. Trešajā vietā — kantora komanda.

Jau tagad kombināta strādnieki gatavojas sestajai ziemas spartakiādei. Notiek spraīgas cīņas dambretē, šahā, novusā un galda tenisā.

M. HOHLOVS,

nerūdas izrakteņu kombināta fizikolektīva vadītājs

Redaktore B. IKLĀVA

Vincenta Vladislava m. Mūrniece, dzīv. Jēkabpilī, Ventas ielā 3, ierosinājusi laulības šķīršanu pret Anatoliju Andreja d. Mūrnieku, dzīv. Jelgavā, Garozas ielā 266—6. Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Pārdod ģimenes māju Jēkabpilī, Dzirnava ielā 44. Tuvākas ziņas Rīgā, Revolūcijas ielā 13—39 Liecalkaīnīs.

Pārdodama māja Jēkabpilī, Padomju ielā 24.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci — sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.